

ΗΧΟΣ ΑΕΝΑΟΣ

Έργα για Ιαπωνικό shō, γυναικεία φωνή και βιολί

Το shō είναι ένα παραδοσιακό Ιαπωνικό όργανο που χαρακτηρίζεται από τη δυνατότητα του να παράγει ένα συνεχή ήχο αιθέριας ποιότητας, με τη διαδοχική εισπνοή και εκπνοή του εκτελεστή από το στόμιο του. Ο συνδυασμός του shō με γυναικεία φωνή και βιολί αναδεικνύει το πολυσχιδές του οργάνου, καθώς και τις εκφραστικές και αισθητικές δυνατότητές του για τη σύγχρονη μουσική σύνθεση.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει νέα έργα, του Έλληνα συνθέτη και μεταδιδακτορικού υποτρόφου του Εθνικού Πανεπιστημίου Μουσικής και Καλών Τεχνών του Τόκιο, Βασίλη Αθανασιάδη και της Κινέζας συνθέτριας από το Hong Kong, May Kay Yau, που γράφτηκαν ειδικά για την περίπτωση. Στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται, επίσης, έργα εξαιρετικής πρωτοτυπίας, που δεν έχουν προηγουμένως παρουσιαστεί στην Ελλάδα, από Βρετανούς και Ιάπωνες συνθέτες, όπως οι Hosokawa, Ichiyanagi και Finnissy.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Naomi Sato (Shō), Shie Shoji (Μέτζο Σοπράνο), Στέλιος Χατζηιωσηφίδης (Βιολί).

Αναλυτικές βιογραφικές πληροφορίες στη σελίδα 2.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Banshiki cho no choshi (παραδοσιακό για σόλο shō), 5 λεπτά
2. Tsuki no miya (Τραγούδι του φεγγαριού) – Tanka ποίηση από τον Saigyō
3. Toshi Ichiyanagi: Transfiguration of the Moon (για shō και βιολί), 11 λεπτά
4. Βασίλης Αθανασιάδης: Two Haiku–Air Still (για γυναικεία φωνή και shō), 7 λεπτά
5. May Kay Yau: Nightingale's Daughter (για γυναικεία φωνή, shō και βιολί), 10 λεπτά

Διάλειμμα

6. Toshi Ichiyanagi: Voice Perspectives (για γυναικεία φωνή και shō), 12 λεπτά
7. Michael Finnissy: Videtis enim interiore (για γυναικεία φωνή και βιολί), 4 λεπτά
8. Βασίλης Αθανασιάδης: Two Haiku – To the Touch – (για βιολί και shō), 6 λεπτά
9. Βασίλης Αθανασιάδης: Ko-uta (για γυναικεία φωνή, shō και βιολί), 18 λεπτά
10. Sakura – Tanka ποίηση από τον Kino Tomonori
11. Toshio Hoshokawa: Sakura für Otto Tomek, (για σόλο shō), 5 λεπτά

Αναλυτικές πληροφορίες για τα έργα στη σελίδα 4.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ SHONORITIES

Το σύνολο Shonorities είναι μία ομάδα καλλιτεχνών που στοχεύει στην προβολή ενός συνδυασμού θεατρικής και μουσικής έκφρασης. Η ανάμειξη ποικίλων μουσικο-πολιτισμικών τεχνοτροπιών, η χρήση ηλεκτρονικών μέσων, χορού και σκηνικής δράσης είναι συστατικά που χαρακτηρίζουν τις παραστάσεις του συνόλου και προσφέρουν μια ιδιαίτερη μουσική εμπειρία.

Το σύνολο Shonorities προωθεί νέα έργα από συνθέτες διαφορετικής εθνικής καταγωγής. Παράλληλα με αυτά τα νέα έργα, οι συναυλίες περιέχουν και καθιερωμένο ρεπερτόριο, το οποίο επιλέγεται κατά τρόπο που η εκδήλωση να αποτελεί μια ενιαία θεματική ενότητα.

Οι παραστάσεις του συνόλου έχουν χρηματοδοτηθεί μέχρι τώρα από ιδρύματα όπως το Japanese Society for the Promotion of Science (JSPS), Calouste Gulbenkian Foundation, British Council, Daiwa Anglo-Japanese Foundation και The Sawakawa Foundation.

Το σύνολο Shonorities έχει παρουσιάσει συναυλίες στην Ιαπωνία (Πανεπιστήμιο Μουσικής και Καλών Τεχνών του Τόκυο, Kitara Concert Hall του Sapporo, Cultural Hall του Kushiro), στην Αγγλία (Πανεπιστήμιο Canterbury Christ Church) και σε φεστιβάλ όπως το Ekou Festival και Canterbury Festival (Αγγλία) και το Art Pass Festival (Ιαπωνία).

Το 2010 το σύνολο πραγματοποίησε ηχογραφήσεις για το CD του Βασίλη Αθανασιάδη 'Clouds that I like', το οποίο κυκλοφορεί από τη δισκογραφική εταιρία Saragasso. Το 2013 ολοκληρώθηκαν περαιτέρω ηχογραφήσεις διαφόρων κομματιών του Αθανασιάδη, σε πρωτοποριακούς συνδυασμούς Δυτικών και Ιαπωνικών παραδοσιακών οργάνων, που θα κυκλοφορήσουν το 2014 από την ίδια εταιρία.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα: www.shonorities.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Naomi Sato - shō

Η Ναόμι Σάτο αποφοίτησε το 1998 από το Εθνικό Πανεπιστήμιο Μουσικής και Καλών Τεχνών του Τόκυο, από την τάξη του Nobuya Sugawa (σαξόφωνο) και την τάξη του Ko Ishikawa (shō). Το 2002 τελείωσε και το δεύτερο κύκλο σπουδών της στο Κονσερβατόριο του Άμστερνταμ (Conservatorium van Amsterdam), όπου σπούδασε σαξόφωνο με τον Arno Bornkamp, παράλληλα με σπουδές αυτοσχεδιασμού και σύνθεσης.

Έχει πάρει μέρος σε ημι-τελικούς του International Adolphe Sax Concours στην Dinant (1998), και το 3ο βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό Gustav Bunke στο Hannover (1999).

Η Naomi έχει παίξει με ορχήστρες όπως η Philharmonic Orchestra του Εθνικού Πανεπιστημίου Μουσικής (Τόκυο, Ιαπωνία), η Orchestre de l' Academie Europeenne de Musique με τον Pierre Boulez (Aix-en Provence, Γαλλία), το Ensemble Lucilin (Λουξεμβούργο), την Residentie Orkest (Χάγη) και το Ives Ensemble (Zaandam, Ολλανδία).

Επίσης, έχει συνεργαστεί και παίξει με συνθέτες όπως οι Teo Loevendie, (σύνθεση, σαξόφωνο), Harry Starreveld (φλάουτο), Merlijn Twaalfhoven (σύνθεση, βιόλα), Olivier Slieden (σαξόφωνο), Laura Carmichael (κλαρινέτο) και τα σύνολα Netherlands Vocaal Laboratorium και Nieuw Ensemble (Amsterdam, Ολλανδία).

Έχει δώσει συναυλίες μουσικής δωματίου στην Ιαπωνία, Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Λουξεμβούργο, ΗΠΑ και Καναδά με το δικό της σύνολο Duo X Project, καθώς επίσης και με τα σύνολα Karooshi (Σαξόφωνο, Άρπα, Κοντραμπάσο) και Vlinder Vangers (shō και ηλεκτρονικά μέσα).

Shie-Shoji – Μέτζο Σοπράνο

Η Shie έλαβε σε μικρή ηλικία μαθήματα χορού από την μητέρα της, που είναι καταξιωμένη χορεύτρια και δασκάλα κλασσικού Ιαπωνικού χορού και στη συνέχεια σπούδασε κλασικό και σύγχρονο χορό.

Στην Αγγλία άρχισε σπουδές κλασσικού τραγουδιού και θεάτρου στο Trinity College of Music του Λονδίνου με τον John Wakefield και στο Royal Welsh College of Music and Drama με την Myriam Bowen, κερδίζοντας την υποτροφία του οργανισμού Sir Geraint Evans.

Έχει ερμηνεύσει ρόλους, όπως την Nancy στον Albert Herring, Katisha στο Mikado, Mercedes στην Carmen, Fortuna στην L'Incoronazione di Poppea και Zima στο Indes Galantes. Η Συμμετοχή της σε μουσικά σύνολα περιλαμβάνει και διεθνείς τουρνέ με τη National Reis Opera, καθώς και με την Carl Rosa Opera Company, με την οποία συνεργάστηκε στην παραγωγή Miss Saigon (2005-2006). Ακόμη, έχει εμφανιστεί σε παραστάσεις μουσικού θεάτρου ως Kaye στην Soap Opera και Clo Clo στο Merry Widow.

Ως σολίστ, έχει τραγουδήσει στο Requiem του Mozart και στο Salve Regina του Haydn με τη National Chamber Orchestra της Ουαλίας, στο Gloria του Vivaldi και στο Passion and Resurrection του Jonathan Harvey, στον καθεδρικό ναό του Canterbury.

Από το 2007 και ως σήμερα η Shie είναι η κύρια τραγουδίστρια του συνόλου Shonorities, έχοντας συνεργαστεί με καθιερωμένους συνθέτες όπως την Evelyn Ficarra, τον Roderick Watkins και τον άντρα της, Βασίλη Αθανασιάδη. Από το 2009, πραγματοποίησε σειρά εμφανίσεων σε σύνολα που περιλάμβαναν σκηνικά δρώμενα, ή συνδυασμό δυτικών και Ιαπωνικών οργάνων που έλαβαν χώρα στην Ιαπωνία (Art Pass Festival, Sogakudo Hall), Μεγάλη Βρετανία (Ekon Festival) και Ελλάδα (Βαφοπούλειο, Νάκας Αθηνών).

Το Δεκέμβριο του 2010 συνεργάστηκε με την βιολονίστρια Aisha Orazbayeva για την πραγματοποίηση συναυλίας με κομμάτια του Kafka Fragments του Kurtag στο γνωστό Café Oto του Λονδίνου. Το 2010 ηχογράφησε το Jardin D'Iris για φωνή και βιολί, για την δισκογραφική εταιρία Saragasso. Επίσης, το 2013 συμμετείχε στην ηχογράφηση του κύκλου τραγουδιών Ko-uta του Βασίλη Αθανασιάδη (για φωνή, βιολί και σο), τα οποία θα κυκλοφορήσει από την ίδια εταιρία.

Στέλιος Χατζηιωσηφίδης – Βιολί

Μετά την αποφοίτηση του από το Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με “Άριστα Παμψηφεί” (τάξη Ειρήνης Ντραγκνεβα) ο Στέλιος έγινε δεκτός με υποτροφία στη Royal Academy of Music του Λονδίνου, σε ηλικία 17 ετών. Εκεί, στις τάξεις των Lydia Mordkovich και Erich Gruenberg, απέκτησε τους τίτλους του Bachelor και του Master, με υποτροφία, για το δεύτερο, από το “Ίδρυμα Υποτροφιών Ωνάσης”.

Ο Στέλιος έχει δώσει συναυλίες σόλο και μουσικής δωματίου στην Αγγλία (Wigmore Hall και St. Martin in the Fields), στην Ελλάδα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Κατερίνη, ΕΤ3) και στην Ιαπωνία (Τόκυο - Πανεπιστήμιο Μουσικής και Καλών Τεχνών, Sapporo – Kitara Concert Hall, Kushiro - Cultural Hall).

Έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμα φεστιβάλ, όπως το Brighton Music Festival, Swaledale Festival, Eikon Festival, (Βρετανία), Pacific Music Festival (Ιαπωνία), Anghiari Festival (Ιταλία), ενώ έχει δώσει ατομικά ρεσιτάλ στο Canterbury Festival, Sani Festival και Sounds New Festival.

Ως μουσικός ορχήστρας, έχει λάβει μέρος σε συναυλίες στην Αγγλία, Ιταλία, Σκωτία, Ελλάδα και Ιαπωνία υπό τη διεύθυνση αρχιμουσικών όπως οι Sir Colin Davis, Sir Charles Mackerras, Bernard Haitink και Vladimir Askenazy. Ακόμη, συμμετέχει σε ορχήστρες, όπως οι Southern Sinfonia και Guildford Philharmonic, καθώς και σε ηχογραφήσεις αυτών σε εταιρίες όπως οι Naxos και Nimbus. Ο Στέλιος υπήρξε μέλος της ορχήστρας Southbank Sinfonia, με την οποία και συνέπραξε ως σολίστας στο δεύτερο κονσέρτο για βιολί του Prokofiev.

Το 2012 ολοκλήρωσε τη Διδακτορική Διατριβή του στο Canterbury Christ Church University, με θέμα την ανάλυση και ερμηνεία της μουσικής του Schoenberg, έχοντας εξασφαλίσει την τριετή υποτροφία Research Studentship Award. Ακόμη έχει κάνει παρουσιάσεις σε διεθνή ακαδημαϊκά συνέδρια (Αυστρία, Μεγάλη Βρετανία), ενώ από το 2008 διδάσκει βιολί/βιόλα και δίνει διαλέξεις σε θέματα μουσικολογίας, μουσικής ανάλυσης και μουσικής ιστορίας στο ίδιο πανεπιστήμιο.

Από το 2007 είναι μόνιμο μέλος του συνόλου Shonorities και έχει συνεργαστεί σε σύνολα και σε ατομικό επίπεδο με καθιερωμένους συνθέτες, όπως οι John Tavener, Rodion Shchedrin, Roderick Watkins, Βασίλης Αθανασιάδης και με την γνωστή χορογράφο Sarah Fahie. Από το 2010 συμμετέχει στις ηχογραφήσεις του συνόλου, σε κομμάτια του Β. Αθανασιάδη και σε συνδυασμούς με φωνή, πιάνο, βιολί και Γιαπωνέζικο κοτο, που κυκλοφορούν από την δισκογραφική εταιρία Saragasso. Τέλος, είναι ιδρυτικό μέλος της ESTA – Ελλάς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. **Banshiki cho no choshi – Παραδοσιακό Γιαπωνέζικο (σόλο shō)**

Αυτό το κομμάτι μπορεί να χαρακτηριστεί ως μουσική Gagaku, ή αυλική μουσική της Ιαπωνίας. Παραδοσιακά η εκτέλεσή του αποτελούσε μέρος της “εναρμόνισης” των μουσικών, του ακροατηρίου και του χώρου, πριν την αρχή της εκδήλωσης.

Η μουσική Gagaku έχει πέντε κύριους και δύο δευτερεύοντες τρόπους, ή choshi. Οι πέντε κύριοι τρόποι συνδέονται με την Ασιατική Φιλοσοφία Gogyo των Πέντε Στοιχείων: Ξύλο, Φωτιά, Γή, Μέταλλο και Νερό. Αυτά με τη σειρά τους αντιστοιχούν στις πέντε κατευθύνσεις (Ανατολή, Νότος, Κέντρο, Δύση και Βορράς) και στις πέντε εποχές (Άνοιξη, Καλοκαίρι, Ενδιάμεση εποχή, Φθινόπωρο και Χειμώνας).

Παρότι στις παραστάσεις Gagaku το *Banshiki cho no choshi* συνήθως παρουσιάζεται το χειμώνα, σε αυτή την συναυλία επιλέχτηκε ως προετοιμασία για τον χειμώνα.

2. **Tsuki no miya (Τραγούδι του φεγγαριού) – Tanka ποίηση από τον Saigyō**

Είμαστε τόσο μακριά ο ένας από τον άλλον, μόνο το φεγγάρι στον ουρανό δείχνει την οπτασία σου. Εάν με σκέφτεσε όσο και εγώ, τότε οι καρδιές μας συνδέονται μέσω του φεγγαριού

3. **Transfiguration of the Moon – Toshi Ichiyonagi (shō και βιολί)**

Το φεγγάρι. Αντικείμενο ονείρων και φαντασίας του ανθρώπου από τους αρχαίους χρόνους. Παρόλα αυτά, εκεί η ανθρωπότητα άφησε το “αποτύπωμα” της. Έχοντας εξερευνηθεί από ποικίλες ποιητικές φόρμες, το φεγγάρι προσφέρει ατελείωτους συνδυασμούς συναισθημάτων, εικόνων και εμπνεύσεων, μέσω του διαλόγου του βιολιού και του shō.

4. Two Haiku - Air Still – Βασίλης Αθανασιάδης (γυναικεία φωνή και shō)

Αυτό το έργο είναι μία από τις δύο μουσικές εκδοχή δύο haiku από τους Basho και Issa. Η μουσική εκφράζει μια στατική κατάσταση που χαρακτηρίζεται από έλλειψη μουσικής ανάπτυξης, λογικής αλληλουχίας και κλιμάκωσης .

Hi ni kakaru
kumo yashibashi no
wataridori
(Basho)

Κάτω από το δύοντα ήλιο
αιωρούμενα σύννεφα
παίζουν σαν αποδημητικά πουλιά
(Basho)

Haru no tsuki
saharabashijuku
tarinubeshi
(Issa)

Κάτω από το ανοιξιάτικο φεγγάρι
με το άγγιγμα
μια δροσοσταλίδα πέφτει
(Issa)

5. Nightingale's Daughter – May Kay Yau (γυναικεία φωνή, shō και βιολί)

Το κομμάτι 'Nightingale's Daughter' γράφτηκε σε συνεργασία της συνθέτριας May Kay Yau και της συγγραφέα Rosalind Haslett, η οποία εμπνεύστηκε από την Ελληνική Μυθολογία και συγκεκριμένα από την ιστορία της Φιλομήλας και της Πρόκνης. Η μύθος μιλάει για την κόρη της Φιλομήλας, τη Μίνα, η οποία αποδέχεται την κληρονομία της μάνας της, μια κουβέρτα, μέσα στην οποία διάβασε, πλεγμένη με γράμματα, την αποκάλυψη ότι η μητέρα της ήτανε θύμα οικογενειακής βίας. Η μάχη της Μίνας με την αποκάλυψη είναι η απόπειρα της να αποδεχτεί το παρελθόν, κάτι που τελικά καταφέρνει και γίνεται, έτσι, ικανή να συνεχίσει τη ζωή της.

Το έργο αποτελείται από τρεις σκηνές. Η γυναικεία φωνή αφηγείται την ιστορία στο ακροατήριο, ενώ το βιολί και το shō απεικονίζουν την αέναη αλλαγή συναισθηματικών καταστάσεων του αφηγητή. Αυτή η εκτέλεση δίνει την ευκαιρία στο ακροατήριο να απολαύσει ένα αμάλγαμα λογοτεχνίας, δράματος και μουσικής.

1^η Σκηνή

Άνοιξη.
Ένα νέο ξεκίνημα.
Ώρα για μια νέα αρχή.
Εκκαθάριση.
Μια νέα αρχή.
Ώρα να ξεσκονιστούν οι γωνίες.
Γυρίστε τα χαλιά.
Ανοίξτε τα ντουλάπια –
Τι είναι;
Τι μπορώ να το κάνω;
Ωχ!
Ωχ, ωχ!
Γκρίζο, κουτσό, κουρασμένο,
παλιό.

2^η Σκηνή

Έχω μήνυμα. Έχει ένα μήνυμα
να πει.
Υπάρχει ένα μήνυμα.
Υπάρχει μια γυναίκα.
Ναι.
Το πρόσωπό της είναι
σκοτεινό.
Το πρόσωπό της στη σκιά.
Αλλά υπάρχει μια γυναίκα.
Τα μάτια της...
Στοιχειωμένα, φοβισμένα....
Τρομακτικό.
Το στόμα της –
Το στόμα της –

3^η Σκηνή

Μια βελονιά. Τόσο μικρή, τόσο
ίσια.
Μια βελονιά. Τόσο τακτική,
τόσο προσεγμένη.
Μια βελονιά.
Πλέκει την ιστορία ενός γάμου.
Δύο άνθρωποι κρατιούνται
μαζί από μια κλωστή.
Μια βελονιά.
Η ιστορία δύο ανθρώπων που
κρατιούνται μαζί από μια
κλωστή.
Μια βελονιά.
Μια αιχμηρή, μυτερή βελόνα.

Ανεπιθύμητο, αναπάντητο,
 ανήκουστο.
 Γκρίζο, κουτσό, κουρασμένο,
 παλιό...
 Ξεχασμένο.
 Άνοιξη.
 Ένα νέο ξεκίνημα.
 Τι είναι;

Το στόμα της, σχισμένο από
 μάγουλο σε μάγουλο.
 Ένα τρομακτικό χαμόγελο.
 Φοβισμένο, τρομαγμένο.
 Στοιχειωμένο, φοβισμένο.
 Τι μπορώ να κάνω;

Ένα ζευγάρι καυτών λεπίδων.
 Μια βελονιά που μπορεί να
 ξεφτιστεί.
 Μια βελονιά που μπορεί να
 σπάσει.
 Μια γυναίκα που είναι
 ελεύθερη.
 Το πρόσωπό της είναι
 σκοτεινό.
 Το πρόσωπό της στη σκιά.
 Αλλά υπάρχει μια γυναίκα.
 Τα μάτια της...
 Τι να κάνω;
 Γκρίζο, κουτσό, κουρασμένο,
 παλιό...
 Ξεχασμένο.
 Άνοιξη.
 Ένα νέο ξεκίνημα.
 Άνοιξη.

6. Voice Perspectives – Toshi Ichibanagi (γυναικεία φωνή και shō)

Ο Toshi Ichibanagi χρησιμοποιεί στίχους από τη διάσημη σπουδή για το Zen, Shobo Genzo, που γράφτηκε από τον Zen Μάστερ Dogen (1200-1253).

Ο συνθέτης γράφει για το κομμάτι:

«Ο Dogen, όταν ήταν νεαρός, ποτέ δεν βασίστηκε σε λέξεις για να περιγράψει την εμπειρία του Zen, αλλά άρχισε αργότερα, στα τελευταία χρόνια της ζωής του, να δίνει διαλέξεις πάνω στα έργα του Κινέζου Zen φιλοσόφου Dahui Zong-gao (1089-1163). Αυτή η αλλαγή στην συμπεριφορά του, όσον αφορά στον τρόπο μετάδοσης του Zen, έγινε η αφορμή για την έμπνευση του κομματιού.

Το κομμάτι χωρίζεται σε τρία τμήματα. Το κάθε μέρος περιέχει τμήματα με ιδιαίτερες παραλλαγές της φωνητικής τεχνικής, όπως η παραγωγή φωνής και ηχηρής ανάσας, καθώς και μικροαλλαγές στο φωνητικό ηχόχρωμα. Το shō δημιουργεί αντιστικτικό και αντιθετικό ρόλο με τέσσερα μέσα: αρμονία, παρέμβαση, μίμηση και αυτονομία.

2ο Μέρος

Η ζωή δεν είναι κάτι που έρχετε από κάπου
 Πανταχού παρουσία
 Άποψη
 Ανταμειβή της ζωής μετά από κρίση της προηγούμενης ζωής
 Εύρος του χρόνου

3ο Μέρος

Ως εκ τούτου το πεύκο είναι και μπαμπού όπως επίσης και χρόνος. Δεν θα έπρεπε να καταλάβουμε ότι ο Χρόνος είναι που απομακρύνετε, δεν θα έπρεπε να καταλάβουμε ότι η απομάκρυνση

είναι το μοναδικό αποτέλεσμα του Χρόνου. Εάν μόνο ο Χρόνος απομακρυνόταν, θα έπρεπε να υπάρχει κάποια απόσταση μεταξύ του Χρόνου και της υπαρξής μας.

Επειδή ο καθένας νομίζει ότι ο Χρόνος είναι αυτό που απομακρύνετε, δεν υπάρχει κανένας που μπορεί να πεί τον αληθινό (Πανταχού Χρόνο).

Ο Πανταχού Χρόνος έχει σαν αποτέλεσμα το *kyogaku*. *Kyogaku* σημαίνει 'ο χρόνος σαν εμπειρία του παρώντος και σαν ύπαρξη του παρώντος'.

Το Χθές υπάρχει εξαιτίας του Σήμερα, το Αύριο υπάρχει εξαιτίας του Σήμερα. Ο χρόνος σαν σύνολο εμπεριέχεται στον χρόνο του Τώρα.

7. Michael Finnissy - *Videtis enim interiolem* (γυναικεία φωνή και βιολί)

Το κομμάτι γράφτηκε για τον Andrew Tooney, έναν καταξιωμένο σύγχρονο Άγγλο συνθέτη, ο οποίος σπούδασε με τον Finnissy. Ο Finnissy αφιέρωσε αυτή τη μικρή σύνθεση, σαν δώρο για τα τέταρτα γενέθλια του συνόλου σύγχρονης μουσικής του Tooney, "IXION".

Το κείμενο που χρησιμοποίησε είναι της Hildegard von Bingen, μιας αγίας που έζησε και έγινε αποδεκτή από την Καθολική και Προτεσταντική εκκλησίας κατά την Αναγέννηση. Οι σίχτοι προέρχονται από το έργο της, *Scivias* (γνώση του δρόμου), το οποίο εκτείνεται σε τρεις τόμους, περιγράφοντας και αναλύοντας τα οράματά της. Ο Finnissy χρησιμοποιεί ένα μέρος του κειμένου που περιγράφει τις εννέα τάξεις των αγγέλων και τις δραστηριότητές τους. Πρόκειται για αργό και μελωδικό κομμάτι, όπου το βιολί μιμείται την κίνηση της φωνής σε στυλ Γρηγοριανού Ψαλμού. Η μουσική αντανακλά τη δοξαστική αίσθηση του κειμένου και δημιουργεί μια καταλυτική ατμόσφαιρα προσευχής.

Videtis enim
interiolem vim Patris
que de corde illius spirat
quasi facies.
Sit laus uobis,
qui loculum antiqui cordis
In fonte asspicitis.
O uos angeli
Qui custoditis populos,
Quorum forma fulget
In facie uestra,
Et o uos archangeli
Qui estis computati
In quintum secretum numerum,
Sigillum secretorum Dei
Sit laus uobis,
qui loculum antiqui cordis
In fonte asspicitis.

Γιατί βλέπεις
Την εσωτερική δύναμη του Πατρός
Που εκχέεται από την καρδιά του
Σαν ένα πρόσωπο.
Δοξασμένοι ας είστε,
Εσείς που είδατε τον τόπο
Της αρχαίας καρδιάς στην πηγή.
Ω εσείς Άγγελοι
Που φροντίζετε τους ανθρώπους
Η ομορφιά των οποίων λάμπει
Στην έκφρασή σας,
Και, ω εσείς Αρχάγγελοι
Που αριθμείστε
Στο μυστικό αριθμό του πέντε,
Σφραγίδα του μυστηρίου του Θεού
Δοξασμένοι ας είστε
Εσείς που είδατε τον τόπο
Της αρχαίας καρδιάς στην πηγή

8. Two Haiku - To the Touch – Βασίλης Αθανασιάδης (βιολί και shō)

Το κομμάτι είναι η δεύτερη εκδοχή των δύο haiku (γραμμένα από τους Basho και Issa). Το πρώτο αναφέρεται στα σύννεφα λίγο πριν τη δύση του ήλιου, ενώ το άλλο σε μία δροσοσταλίδα κάτω από το φως του φεγγαριού.

Η επιρροή των haiku στη μουσική δομή και τεχνοτροπία του κομματιού επικεντρώνεται στη βραχύτητα, όπως και στην έλλειψη θεματικής ανάπτυξης και λογικής αλληλουχίας.

9. Sakura – Tanka ποίηση από τον Kino Tomonori

Όμορφη ανοιξιάτικη μέρα μετά από έναν μακρύ χειμώνα. Γιατί τα άνθη των κερασιών βιάζονται τόσο να πέσουν?

10. Ko-uta – Βασίλης Αθανασιάδης (γυναικεία φωνή, shō και βιολί με σκηνικά δρώμενα)

Το 2006 ο συνθέτης συνέθεσε τον κύκλο τραγουδιών 'Little Songs of the Geisha', βασισμένο σε τέσσερα κο'uta, παραδοσιακά Ιαπωνικά ποιήματα. Εφτά χρόνια αργότερα και έχοντας κάπως εξοικειωθεί με την Ιαπωνική γλώσσα, κατά τη διάρκεια της μετα-διδασκαρικής του έρευνας στην Ιαπωνία, αποφάσισε να αναδιφήσει στα υπόλοιπα ποιήματα και να δημιουργήσει ένα νέο κύκλο τραγουδιών.

Τα πρωτότυπα κο'uta (κυριολεκτικά «μικρά τραγούδια») παρουσιαζόταν με τη συνοδεία του παραδοσιακού οργάνου *shamisen* και δεν ξεπερνούσαν τη διάρκεια των τριών ή τεσσάρων λεπτών.

Τα ποιήματα που επέλεξε είναι πλούσια σε πολυσήμαντες λέξεις που έχουν διπλές ερμηνείες και ερωτικούς υπαινιγμούς. Αυτή η τεχνική προσιδιάζει στη βασική έννοια της αισθητικής του *iroke*, που, αν και είναι πολύ δύσκολο να μεταφραστεί, μπορεί να λεχθεί ότι συσχετίζεται με την αισθαντικότητα, την οικειότητα και τη διακριτικότητα.

Η τωρινή διασκευή εκφράζει την εκλεπτυσμένη απλότητα των στίχων, χωρίς να αποκτά προγραμματική διάσταση. Το τελευταίο κομμάτι του κύκλου, διάρκειας εννέα λεπτών, ξεφεύγει από τη χαρακτηριστική βραχύτητα και εξελίσσεται σε μια αυτοδύναμη μονάδα, δημιουργώντας μια εσκεμμένη στιλιστική και μορφολογική ανισορροπία, ως έναν παράγοντα εκφραστικής έντασης.

sake to onna wa
ki no kusuri sa
tokaku ukiyo wa
iro to sake, sa sa
choppiri tumanda
akuen innen
namaida namaida namaida
jigoku gokuraku e
zutto yoku no mo
futarizure
washi ga yokume ja
nakeredomo
omae no yo na
utsukushii
onago to

Κρασί και γυναίκες
βάλσαμο της ψυχής,
Αυτός ο πλωτός κόσμος είναι
Κρασί και γυναίκες.
Μόνο μια γουλιιά, και τώρα
Το Κάρμα με οδηγεί σε αυτή τη μοίρα.
Ο Θεός να με συγχωρήσει, ο Θεός να με
συγχωρήσει.
Στον παράδεισο η κόλαση,
Κρασί και γυναίκες.
Εσύ και εγώ, αγάπη μου
Μέχρι το τέλος-
Με μια γλύκα σαν και εσένα
Με εμένα στην κόλαση,
Εμμα και Χιτζο ίσως ξεχνούν

jigoku e yuku naraba
emma-san demo
jizo-san demo
mada mada mada mada
onigoroshi

Πάντα απαρνούνται τον κόσμο.
Ωχ, το δαιμονικό ποτό!

koyoi wa ame ka
tsuki sae mo
kasa kite izuru
oboroyo ni
nururu kakugo no
fune no uchi
sui ni moyaiishi
shubi no matsu

Βροχή σήμερα φαίνεται.
Έρχεται από τα σύννεφα,
Ακόμη και το φεγγάρι καλύπτεται.
Αποσυρμένο
μουλιασμένο,
Τα δύο μας
Δεμένα μαζί.
Το δέντρο ραντεβού.

karakuri no
patto – kwarishi
omae no kokoro
kage de ito hiku
hito ga aru

Η καρδιά σου
αλλάζει και γυρνά
σαν μια μαριονέτα.
Είναι κάποιος στη σκιά
Που κρατάει τα σχοινιά σου.

sekare sekarete
kuyo kuyo kurasu e
tama ni au yow a
sekarete wa ai
ote was sekare
wakare to mo nai
ake no kane

Πόθος, πόθος
Να είμαστε μαζί
Δυσφορώ τις μέρες μας χώρια.
Και μια στις τόσες
Κλέβουμε μια νύχτα μαζί,
και αποχωριζόμαστε
Πόθος, πόθος.
Αποχωρισμός είναι απλός πόθος,
ποτέ αντίο-
Η καμπάνα ακούγεται στη χαραυγή.

11. Sakura für Otto Tomek – Toshio Hosokawa (σόλο shō)

‘Sakura’ είναι ένα παραδοσιακό Ιαπωνικό κομμάτι, το οποίο περιγράφει τις ανθισμένες αμυγδαλιές και τις πολύτιμες απολαύσεις της άνοιξης. Το κομμάτι γράφτηκε για την επέτειο των ογδοηκοστών γενεθλίων του πρώην διευθυντή της Δυτικής Γερμανικής Ραδιοφωνίας, Westdeutscher Rundfunk.

Η σόλο εκτέλεση του κομματιού αναδεικνύει τις εκφραστικές δυνατότητες του οργάνου, ενώ οι σχεδόν συμβατικές συγχορδίες και καθυστερήσεις λύσεων, που διάλεξε ο Hosokawa σε αυτή τη διασκευή του τραγουδιού, δίνουν την αίσθηση ενός μικρού αρμόνιου, το οποίο αντηχεί από μακριά, ή πάνω από τα σύννεφα.

Το έργο είναι γεμάτο από πολύπλοκα, αργά μεταβαλλόμενα, αρμονικά συμπλέγματα. Η γαλήνια ατμόσφαιρα διαλογισμού επισκιάζεται από δυσοίωνους υπαινιγμούς, προβάλλοντας μια πλούσια έκθεση των απλών και σαγηνευτικών ήχων του οργάνου.